పాపమొకరిదీ శిక్షఇంకొకరిదీ!

ఎ.బి.వి. నరసింహారావు

కుండపోతగా వర్షం కురుస్తోంది. మధ్య మధ్య ఇళ్ళు, చెట్లు, మనుష్యులు ఎగిరిపోయేట్లుగా ఈదురుగాలులు వీస్తున్నాయి. వంటగది, వరండాకూడా కురుస్తూండడంతో మధ్యగదే వంటగదిగా మారిపోయింది.

గదిలో ఒక వారగా కుక్కిమంచంలో పడుకొని, అప్పుడప్పుడు భయంకరంగా దగ్గుతున్న తండ్రివేపు భయం భయంగా చూస్తోంది సరోజ. సాయంత్రం అయిదైనా కాకుండానే బాగా చీకటి పడిపోయింది. దానికి తోడు గదికి వరండాలోకి వున్న తలుపును, వంటగదిలోకి పోయేతలుపును కూడా మూసి వేయడంతో ఆగది అంతా చీకటితో నిండిపోయింది.

''దీందుంపతెగా ... తుపాను పట్టుకున్నట్టుండే'' కుక్కిమంచంలోని ముసలాయన లతికష్టంమీద ఆమాటలు అని పెద్దగా దగ్గాడు.

''మీరు మాట్లాడకండి, దగ్గు, ఆయాసం వస్తుంది. మాత్రలేవైనా వేసుకోవాలా— వేడినీళ్ళు పెట్టాను ఇమ్మంటారా'' తల్లి కుంపటిదగ్గర కూర్చుని విసురుతూ అంది.

భార్య మాటలకు ముసలాయన వెంటనే జవాబివ్వలేదు.

''మాత్రలెక్కడున్నాయే నిన్న పొద్దుటికే అయిపోయాయి ... అయినా ఆమాత్రలకు ఈరోగం తగ్గుతుందా ? ... మంచి వైద్యం చేయించుకోడానికి అదృష్టం ఉండొద్దూ... ఈఘటం తొందరగా దాటిపోతే బాగుణ్ణు అందరికీ సుఖంగా ఉంటుంది...'' దగ్గులో కలిసిపోయిన తండ్రిమాటలను వినలేక చెవులు గట్టిగా మూసుకొంది సరోజ. ముసలాయన ఖాండ్రించి మంచంకింద ఉమ్మేసి రెండు చేతులతో బాధగా గుండె అదిమి పట్టుకొన్నాడు.

''రామ రామ అసురసంధ్యవేళ అవేం మాటలండీ'' తల్లిగొంతు నీరసంగా విన్పించింది సరోజకు.

గుడ్డ ఉయ్యాల్లో పిల్లవాడు కెవ్వున ఏడవడంతో సరోజ గబగబ ఉయ్యాల దగ్గరకు వెళ్లి వాడిని సముదాయించడానికి ఉయ్యాల ఊపసాగింది.

''మధ్యాహ్నం నుంచి జ్వరం కాగిపోతోంది. స్పృహ తప్పినట్లు ఇప్పటిదాకా పడి నిద్రపోయాడు. ఇక ఇవతలకితీసి వాడికి కాసిని పాలు పట్టరాదూ'' చివరి మాటలు అనేటప్పుడు తల్లి కంఠం వణకటం గమనించింది సరోజ. పోయిన నెల బాకీ ఇవ్వలేదని పాలవాడు పాలు పొయ్యడం మానేసి మూడు రోజులయిందన్న సంగతి ఆ ఇంట్లో ప్రతి ఒక్కరికి బాగా గుర్తుంది. పాలు మానేసేటప్పుడు పాలవాడు చేసిన హంగామా ఆ చుట్టుప్రక్కల వాళ్లందరకి ఇంకా బాగా గుర్తుండే ఉంటుంది. పసికందని దయతలచి పక్కింటివాళ్లే మూడు రోజుల నుంచి కాసిని పాలు ఇస్తున్నారు. వాటిలో ఇన్ని నీళ్లు కలిపి వాడికి ఈ మూడు రోజుల్నించి పడ్తోంది తను. మళ్లీ ఈరోజు ఏ మొహం పెట్టుకొని వాళ్ల ఇంటికి వెళ్తుంది తను ?

ఉయ్యాల ఊపుతున్న సరోజ కళ్లల్లో నుంచి నీళ్లు చెంపల మీదుగా ప్రవహించాయి. ఆ క్షణంలో ఆమెకు ఎదురుగా కన్పించిన వారందరిని నమిలి మింగెయ్యాలన్నంత కోపం వచ్చింది. జూదంలో ఆస్తినంతటిని అర్పించి చివరకు కుక్కిమంచంలో అస్థిపంజరంలా మిగిలిన తండ్రి, ఆస్తిపాస్తుల ఆశలు లేకపోయేసరికి అన్ని బంధాలను తెంచుకొని పారిపోయిన అన్నదమ్ములు, పస్తులతో కాలం గడుపుతున్న తల్లి, అత్తగారింటి నుంచి భాగ్యం తీసుకురాలేదని పసికందుతో సహా వెళ్లగొట్టిన భర్త—వీళ్లందరి మీద కోపం ముంచుకొచ్చింది సరోజకు. అందరూ ఉండి కూడా అనాథలా మిగిలిపోయింది తను. రోగిష్ఠి తండ్రికి, నీరసించిన తల్లికి భుక్తి సంపాదించి పెట్టవలసిన బాధ్యత తనపై పడింది. ఇన్ని కష్టాలలో నలుగుతున్న తనలో ఏమి అందం కన్పించిందో కాని కీచులని

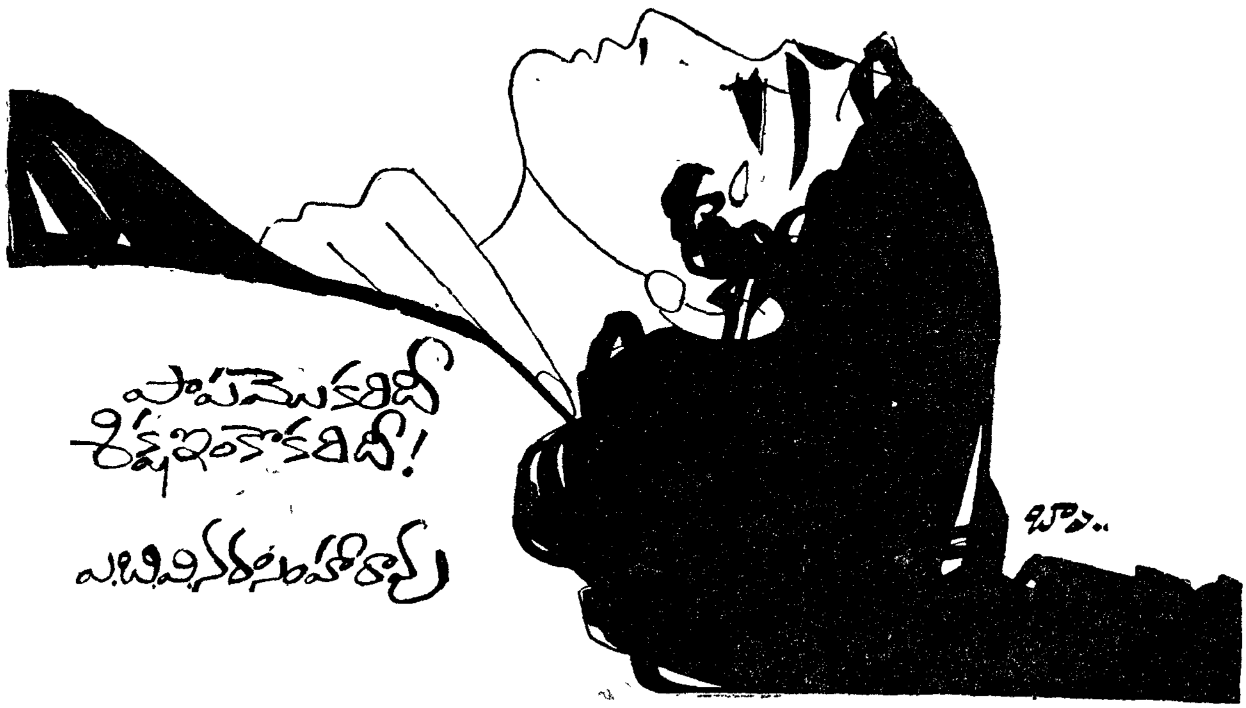

లాంటి తన బాస్ తనను అనుక్షణం వేధిస్తూంటే నెలరోజుల క్రిందట చేస్తున్న ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇచ్చి ఇంట్లోనే ఉండిపోవలసి వచ్చింది. చేతిలోఉన్న జీతం రాళ్లు అయిపోయేలోపల మరో ఉద్యోగం దొరక్కపోయేసరికి పరిస్థితి మరింత భయంకరంగా తయారైంది.

ఉచితము

రు. 54/- లకు మీ గృహము వద్దకే ఈ క్రింద నుదహరింపబడిన గ్యారంటీ అయిన వస్తువులు పొందవచ్చును. పాకింగ్ పోస్టలు ఛార్జీలు ఉచితము. ఏ గ్రామము కైనను లేక పట్టణమునకు కూడ పంపబడును. అంగీకారము లేనిచో రుసుము వాపసు చేయబడును.

* ఒక టెరికాటన్ ప్యాంటు లేక షర్టు.
* ఒక వుల్లన్ కోటు పీసు.
* మూడు శాలవలు (మద్రాసు).
* శక్తివంతమైన మీడియమ్ వేవు పాకెట్ ట్రాన్సిస్టరు.
* ఫొటోగ్రాఫ్ కెమెరా (ఏకాన్).
* ప్రపంచ శక్తివంతమైన మూడు బాండ్స్ ట్రాన్సిస్టర్ రు. 128/—
* ఒక ప్రెషర్ కుక్కర్ రు. 160/—

ప్రతి పార్సెల్ యందు ఒక ఉచిత బహుమతి.

Mafatlal Enterprises (WAM-54)
Post Box No 1174 Delhi-6.

మీకు సంతానం లేదా?

ఆపరేషను, ఇతర వైద్య చికిత్సలచే నిరాశ చెందిన సోదరీమణు లనేకులు మా సలహాలచే సంతాన వంతులయి ఇచ్చిన యోగ్యతా పత్రములు గలవు. స్త్రీ పురుష వంధ్యాదోష నివారణ నిపుణులు.

ఉచిత వివరములకు

శ్రీ నాగార్జున మూలిక కుటీరం

రైల్వేస్టేషన్ వద్ద, రామాలయం వీధి,
తెనాలి - 2.

పాపమొకరిదీ శిక్ష ఇంకొకరిదీ!

ఉయ్యాల్లోని పిల్లవాడు గుక్కపట్టాడు. ప్రాణం ఉండబట్టలేక వాడిని ఉయ్యాల్లోంచి ఒళ్లోకితీసుకొంది సరోజ. వాడి ఒళ్లు కాలిపోతోంది. జ్వర భారంతో వాడి కళ్లు బరువుగా మూసుకొని పోతున్నాయి. వాడిని వెంటనే డాక్టరు దగ్గరకు తీసుకువెళ్లి ఏ ఇంజక్షనో ఇప్పించాలి కాని ఏ డాక్టర్ వాడిని చూస్తాడు ? ఇంతకాలంగా తండ్రికి మందిస్తున్న డాక్టరు మొన్న కాంపౌండరు చేత చెప్పించాడు. ఇకమీదట ఫీజు ఇవ్వందే ట్రీట్ మెంటు జరగదని. గవర్నమెంటు ఆస్పత్రి మందులు తండ్రి రోగాన్ని పెంచాయేకాని తగ్గించలేదు గుక్కపట్టిన పిల్లవాడిని రొమ్ముల కద్దుకొని ఏడుస్తోంది సరోజ. ముసలాయన పెద్దగా దగ్గి, మంచంకింద ఉమ్మేస్తున్నాడు. ముసలావిడ నీరసంతో కళ్లుమూసుకొని పెచ్చులు ఊడిపోతున్న గోడకు జారగిలబడింది. బయట వర్షం ఉధృతం అంతకంతకు హెచ్చుతోంది. గుండెలు అవిసిపోయేలా ఉరుములు ఉరుముతున్నాయి. భవిష్యత్తు అంతా అంధకార బంధురంగా తోచింది సరోజకు ఉద్యోగం ఇంకొకటి తనకు ఎప్పటికి దొరికేటట్లు ? తను సంపాదించే దెప్పటికి ? ? తల్లిదండ్రులను, కన్నబిడ్డను పోషించుకోగలిగే దెప్పటికి ? ? ? — సరోజ తల గిర్రున తిరిగింది.

"కలవాళ్ళకుగాని, లేనివాళ్ళకు మనకెందుకే ఈ అభిమానాలు ? చూస్తూ చూస్తూ ఆ పిల్ల వెధవను ఎట్లా చంపుతావే-గ్లాసు తీసుకువెళ్ళి పక్కింటి వాళ్ళనడిగి కాసిని పాలు పోయించుకొని రామ్మా" — తల్లి నీరసంగా అంది.

సరోజకు ఆ క్షణంలో తల్లి మాటల్లో ఎన్నో అర్థాలు కన్పించాయి. ఆమె మాటలు ఏదో కర్తవ్యాన్ని బోధిస్తున్నట్లు విన్పించాయి.

'కలవాళ్ళకుగాని, మనకెందుకు అభిమానాలు -' తల్లిమాటలు అన్నిదిక్కుల నుంచి మార్మోగుతున్నాయి.

తండ్రికి మళ్ళీ దగ్గుతెర వచ్చింది.

"ఆ మాత్రలు వేసుకుంటుంటే కాస్త నెమ్మదిగా ఉండేది ఇప్పుడు ఎంతగా లంగ చుటుకు పోతున్నారో — ఇంతమంది సంతానాన్ని కంటే చివరకు ఒక్కళ్ళూ ఆదుకోలేకపోయారు' తల్లి పారిపోయిన కొడుకుల్నే దృష్టిలో పెట్టుకొని అన్నదో, తననుకూడా కలిపే అన్నదో సరోజకు అర్థంకాలేదు.

ఒడిలో కొడుకునుతీసి తల్లికిచ్చి వంటగదిలోకివెళ్ళి గ్లాసుతీసుకొని వస్తున్న సరోజకు తల్లి సణుగుడు స్పష్టంగా విన్పించింది.

"ఎవరో పోకిరి వెధవలు ఏదో అన్నారని బంగారంలాంటి ఉద్యోగం వదులుకుంటారా? అంతా ఖర్మ. ఇప్పుడు ఎట్లా గడుస్తుంది ? ఊరుకోరా నాయనా ఏడవకు. ఆప్పుడు అడిగినవాళ్లకు, అడగని వాళ్లకు కూడా పెట్టిందాన్ని ఇప్పుడు ఒక్కగానొక్క మనవడికి ఉద్ధరిణెడు పాలు పట్టలేక పోతున్నాను" ...తల్లి మాటలకు సరోజ కళ్లు చీకట్లు కమ్మాయి.

కీచకునిలాంటి బాస్ తనచేతిని పట్టుకొని దగ్గరకు లాక్కొని తనను ముద్దుపెట్టుకో బోయాడని, తాను ఎట్లాగో కేకలుపెట్టి పారిపోయివచ్చానని సిగ్గు విడిచి తల్లితో చెప్పుకొంది. ఇప్పుడు ఆతల్లే అన్నింటికి తలవంచి జీతంరాళ్లు సంపాదించకూడదా అని అంటున్నది. పైకి చెప్పలేక గొణుక్కుంటోంది. ఛీ—ఛీ— ఆకలి, దరిద్రం ఎంతకు దిగజారుస్తున్నాయి ?— పమిట చెంగుతో కన్నీళ్లు వత్తుకుంటూ గబగబా పక్కింటికి వెళ్ళింది సరోజ.

ముష్టి దొరికినట్లుగా దొరికిన ఆ కాసిని పాలలో మరికొన్ని నీళ్ళు కలిపి చెంచాతో పిల్లవాడికి పడుతూండగా తండ్రికి మళ్ళీ దగ్గుతెర వచ్చింది.

"నేనింక బతకలేనే- ఈదగ్గుతో ఊపిరాడకుండా ఉంది...ఇదిగో..,నేచస్తే ఈడ్చి ఆరోడ్డుమీద పారెయ్యండి ... మునిసిపాలిటీ వాళ్లే లాక్కుపోతారు ... పిల్లవాడి పాలకే గతిలేని వాళ్ళం..."'

తండ్రి మాటలు శూలాల్లా గుచ్చుకొన్నాయి సరోజకు.

"ఏమిటా మాటలు — ఊరుకోండి"

"పిచ్చిదానా ! అంతా చచ్చేముందు ఆస్తిపాస్తుల గురించి చెబుతారే కాని... నేను... నే.. ను చచ్చినాకాని మీకు భారం కాకుండా ఉండే మాటలు చెబుతోంటే..." మాటలు

పూర్తి కాకుండానే ఆయన దగ్గుతో ఉండ చుట్టుకు పోయాడు.

ఈసారి ఆయన దగ్గినప్పుడు కొంచెం రక్తం పడ్డట్లుగా సరోజకు కన్పించింది. ఆమె నవనాడులూ క్రుంగిపోయాయి. తండ్రి కళ్ళముందే వైద్య సహాయం లేక మెల్లి మెల్లిగా చచ్చిపోతున్నాడు. ఆయన చావుకు కారణం తనా? సరోజ కళ్ళు జలపాతాలే అయినాయి.

పాలో, నీళ్ళో—ఏదో ఒకటి కాసిని పొట్టలో పడేసరికి ఏడుపుమాని నిద్రతో జోగుతున్న కొడుకును మళ్ళీ ఉయ్యాల్లో పడుకోపెట్టి, పెట్టెదగ్గరకువెళ్ళి, కొద్దిగా చినుగులు తక్కువగా ఉన్న రంగు వెలిసిన చీర తీసుకొని వంటింట్లోకి వెళ్ళిపోయింది సరోజ. చీర కట్టుకొని వంటగదిలోనుంచి ఇవతలికి వచ్చేటప్పుడు ఆమె మొహంలో జీవకళ నశించిపోయింది. తుఫానును నిలువరించడానికి వెళ్తున్నట్లుగా, విసురుగా వీధి వాకిలి తలుపులు తీసుకొని బయటకు వెళ్ళిపోయింది ఆమె.

రాత్రి బాగా ప్రొద్దుపోయిన తర్వాత ఇంటికి చేరుకొన్న సరోజ బరువుగా ఉన్న బుట్ట తీసుకొని రిక్షాదిగుతూ పేలవంగా నవ్వుకొంది. చేతిలోనోట్లు తడవకుండా పైట చెరుగును చేతిమీదకు లాక్కుంటూ, చిల్లర రిక్షాఅతనికి ఇచ్చేసి ఇంట్లోకి అడుగు పెట్టిన సరోజ ఎదురుగా కన్పించిన దృశ్యంచూసి కొయ్యబారి పోయింది. ఆమె చేతుల్లోంచి జారిపడిన బుట్టలోంచి పాలడబ్బా, హార్లిక్స్ సీసా నేలమీదదొర్లాయి. నేలమీద ప్రశాంతంగా పడుకొనివున్న తండ్రి తలవైపున వెలుగుతున్న దీపంలో ఆమెకు కీచకుడు కన్పించి వెటకారం చేశాడు.

పై వారమే
కొత్త సీరియల్

డా॥ పి.వి.కె. రావ్, B.A., సెక్స్ స్పెషలిస్ట్

వైద్యవిద్వాన్ — వైద్యాచార్య
హస్తప్రయోగం, నరముల బలహీనత, అంగము చిన్నదగుట, శీఘ్రస్ఖలనము, శుక్లనష్టము, సుఖరోగములకు, మానసిక వ్యాధులకు శాస్త్రీయ చికిత్స, విదేశీ యంత్రములతో ప్రత్యేక చికిత్స, పోస్టుద్వారా కూడా చికిత్స గలదు.

రాహూస్ క్లినిక్
టి. బి. రోడ్, తెనాలి. ఫోన్: 700

దేహపుష్టికి ఆరోగ్యానికి
పండిత·డి. గోపాలాచార్యులవారి
జీవామృతం
1898 నుండి ప్రసిద్ధి గాంచినది
ఆయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
మదరాసు 17.